

אבטיחים

כתב ס. אלקסייב
צייר מ. מיטרוביץ'
ברה"מ 1969

כל הקיץ מישקה גידל אבטיח. גם רודקה גידל אבטיח. הם חיו בשכנות. בהתחלה הם גירשו ציפורים מהחלקה כי פחדו שהציפורים ינקרו את הזרעים. אחר כך, כשהקיץ היה חם, חם מאוד, רצו עם דליים אל הנהר, כדי להשקות במים את האדמה היבשה. אחר כך ימים שלמים ישבו בעשב אחרי הגדר, לשמור שהילדים לא ייקחו את האבטיחים. האבטיחים התחממו בשמש ובכלל לא ידעו שלמישקה ולרודקה היה סוד. הנערים גידלו את האבטיחים במתנה לחבר לנין¹. האבטיחים נעשו ענקיים, כל אחד כחצי פוד².

הנערים שמחו. התחילו להתכונן לנסיעה למוסקבה. איפה מוסקבה מישקה לא ידע. "היא שם" הסביר רודקה, אחרי השדה, אחרי האחו, אחרי היער. לא רחוק. אולי עשרים וירסט³. ובאמת המרחק מהכפר שלהם למוסקבה היה לפחות אלף וירסט³. הנערים בהסתר ייבשו צנימים. רודקה סחב מהמזווה חתיכה בריאה של שומן. מישקה הוציא

רעיון זה מצא חן בעיני כל הכפר. תושבי הכפר החליטו לשלוח את האבטיחים לוולדימיר איליץ' לנין. בחרו שליח והוא הוביל את המתנה של מישקה ורודקה לחבר לנין.

וולדימיר איליץ' הביט הרבה זמן על היבול הנהדר של הערבה הדרומית, נקש בהם באצבע, הלך סביבם, נע בראשו, נהנה מאוד. "נהדרים, נהדרים" דיבר לנין "איזה יופי!" וולדימיר איליץ' ביקש למסור לנערים ברכה ותודה. הרבה זמן התגאו הנערים אחר כך. ולא רק הנערים, כל הכפר התגאה. ורק דבר אחד הטריד את הנערים

מהדוגרת זוג ביצים. הנערים התכוננו, אבל... לא הצליחו. אמא של מישקה ספרה את הביצים של הדוגרת, אמא של רודקה הרגישה ששומן חסר במזווה. הן תארו לעצמן מי הוא האשם. מובן שבהתחלה הנערים הכחישו הכל. אמרו שידם לא בעניין, לא זחלו ללול, לא סחבו שומן. אבל אז התערבו האבות. העניין נעשה גרוע. נגמר בכך שהנערים הודו בכל. ובכל זאת..

"בעצם נכון" אמרו ההורים "האבטיחים שלנו מקובן – מתאים לעשות מתנה לחבר לנין.

– אבטיח של מי היה מתוק יותר.
מישקה היה בטוח שזה, כמובן האבטיח שלו.
רודקה רב וקרא "לא, שלי! שלי מתוק יותר!"
הם רצו לכתוב מכתב לחבר לנין ולבקש שוולדימיר
איליץ' יענה להם.
רצו, אבל לא העזו.
וטוב שלא העזו. כי מה היה עונה להם וולדימיר
איליץ'? הוא לא טעם מהאבטיחים האלה. לנין נזכר
בילדים אחרים. לוולדימיר איליץ' נהנה ממראה של
האבטיחים ושלח אותם לבית הילדים באזור
חמובניקי.

- *
1 וולדימיר איליץ' לנין – ראש ממשלת ברה"מ 1917 -
1924
2 פוד – מידת משקל רוסית ישנה – שישה עשר
קילוגרם בקירוב
3 וירסט – מידת אורך רוסית ישנה – בקירוב
קילומטר אחד.